

خودسازی

(آمیخته از خودشناسی)

بتول علی عسکری

انتشارات سفیر ارشد

سیرشماره	علی عسکری، بتول، ۱۳۳۵
عنوان و نام پدیدآور	خودسازی (گامی پس از خودشناسی) بتول علی عسکری
مشخصات نشر	تهران: سفیراردهال، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	۷۰ص: ۲۱×۵/۱۴/۵س م
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۳۱۳-۴۴۴-۷
وضعیت فهرست‌نویسی	فیا
یادداشت	کتابنامه: ص ۷۰
موضوع	خودسازی -- جنبه‌های مذهبی -- اسلام
موضوع	Self-actualization (Psychology) -- Religious aspects -- Islam
موضوع	خودسازی
موضوع	Self-actualization (Psychology)
رده‌بندی کنگره	BP۲۵۰/ع۸-۹ ۱۳۹۵
رده‌بندی دیویی	۲۹۷/۶۳
شماره کتابشناسی ملی	۴۲۹۵۸۲۷

خودسازی

(گامی پس از خودشناسی)

بتول علی عسکری

نوبت چاپ اول - ۱۳۹۵

صفحه آرای و طراحی جلد: واحد ماده‌سازی نشر سفیراردهال

لیتوگرافی، چاپ و صیافی: سفیراردهال

شمارگان: ۵۵۰ نسخه ♦ شماره نشر: ۱-۵۰۶

بها: ۶۰۰۰۰ ریال

© حق چاپ: ۱۳۹۵، انتشارات سفیراردهال www.safirardehal.ir

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۱۳-۴۴۴-۷

نشانی دفتر: تهران، خیابان مفتح، خیابان سمیه، روبه روی بانک ملی ایران، ساختمان ۱۱۸، واحد ۴
تلفن مرکز بخش: ۸۸۳۱۹۳۴۲-۸۸۳۱۳۸۹۸ کد پستی: ۱۵۸۱۸-۷۴۷۱۵ email: safirardehal@yahoo.com

همه حقوق محفوظ است. هرگونه نسخه‌برداری، اعم از زیراکس و بازنویسی، ذخیره کامپیوتری، اقتباس کلی و جزئی (به جز اقتباس جزئی در نقد و بررسی، و اقتباس در گیومه در مستندنویسی، و مانند آنها) بدون مجوز کتبی از ناشر ممنوع و از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری است.

فهرست

مقدمه	۵
فصل اول: خودشناسی	۹
فصل دوم: جهان بینی	۲۱
فصل سوم: مکتب	۲۷
فصل چهارم: خودسازی	۳۳
۱- خودنگاه نسبت به تمام فعالیت‌های ذهنی و عملی	۳۳
۲- پرورش بند عفتی	۳۸
۳- پرورش بعد روحانی	۴۴
۴- سعی در اصلاح و ارتقاء هریک خود	۴۹
۵- تقویت اراده	۵۴
۶- تقویت روحیه آفرینندگی و خلاقیت	۶۲
۷- تقویت روحیه صبر و بردباری	۶۴
گزیده‌ای از سخنان بزرگان	۶۷

مقدمه

"ما خدا هیچ قومی را دگرگون نمی کند تا اینکه آنها خودشان را تغییر دهند. (سوره رعد: ۱۱)"

خودسازی در مفهوم به معنای پرورش گرایش هایی است که در فطرت انسان هست که از بدو تولد تا آخرین لحظات زندگی، یعنی طی جریان مستمر رشد، باید صورت گیرد. چنانکه پیامبر(ص) فرموده اند: "زگهواره تا گور دانش بجوی" اگر این جریان مستمر به صورت سنت و رسوم روزمره زندگی اجتماعی درآید، به تدریج از ارکان و اصول تربیت ملی در می آید. حتی قوانین رسمی حاکم بر جامعه را تحت تأثیر خود قرار می دهد. یعنی هر فردی از جامعه، از کودکی، خود به خود در سایه این تربیت ملی با یک خودسازی طبیعی رشد کرده و می تواند به صورت یک عامل مؤثر و موثر پیشرفت درآید.

اما چنانچه این جریان مستمر، در جامعه نهادینه نشود، باشد، اساس تربیت ملی، این امکان را به راحتی در اختیار افرادش قرار نخواهد داد، و در این صورت خودسازی افراد جامعه، در چارچوب امکانات و تلاش فردی، خانوادگی و یا شرایط خاص محدود می شود که این شرایط خاص را، خود فرد بیش از هر عامل دیگری باید به وجود آورده و حداکثر بهره را از آن ببرد. یعنی نیاز به تلاشی

مضاعف دارد. چون از یک طرف باید با جنبه‌های مخرب ارزش‌های انسانی رایج و عوامل بازدارنده محیطی در جامعه مبارزه کند و از طرف دیگر یک تند خودش را بسازد. یعنی خود مشوق خویش است. به بیان دیگر باید برخلاف مسیر جریان تربیت ملی حرکت کرده و از خویش انسانی تازه و پویا بسازد. فرانتش قانون می‌گوید: "بدوئیم تا یک انسان نو و یک پوست نو یک اندیشه نو، از انسان خلق شود و یک جسم نو تا یک انسان نو، بر روی دویای خویش بنا شود." و قطعاً این تشریح نیز از همین رو می‌گوید: بیسوادان قرن ۲۱ کسانی نیستند که نمی‌توانند بخوانند و بنویسند، بلکه کسانی هستند که نمی‌توانند بیاموزند. آموخته‌های کهنه را دور بریزند و از نو بیاموزند.

البته این نیاز بشر را بیش از ۱۴ قرن پیش، پیامبر (ص) در قرآن آورده است:

اوست خدایی که در میان بیسوادان پیامبری از خودشان برانگیخت تا آیاتش را برای آنها بخواند و آنها را از آموخته‌های کهنه قبل پاک کند و به آنها کتاب و حکمت بیاموزد. - جمع: ۲ -

نتیجه آنکه جهت خودسازی، ابتدا لازم است درون خود را از سوابق ذهنی گذشته و ملاکهای کهنه و ایستای شخصیت اجتماعی پاک کرده و به جای آن درک و شعور و بینشی نو بنشانیم. چرا که ذهنمان براساس فطرتش، هر روز نیاز به آگاهی‌ها و خوراک تازه‌ای دارد که بر مبنای ملاک‌های مادی و سودجویی دنیایی نباشد

بدان گونه که بر جوامع غرب حاکم است. بلکه براساس "ایمان" و "پایبندی به مکتب الهی" و "مسئولیت" باشد. بر این اساس خودسازی "تصحیح و تقویت ایمان" و "خویشانداری" معنی می‌شود. خداوند در قرآن می‌فرماید: همانا گرامی‌ترین شما در نزد خدا، خوشتن‌دارترین شماست. حجرات: ۱۳.

در خویش‌انداری و تقوا را ثمره تلاش در امر خودسازی بدانیم، برای نیل به این هدف، نه تنها باید شرایط قبلی را رها کنیم، بلکه باید شرایطی خاص و نو براساس یک "عقیده" ایجاد کنیم.

باید توجه داشت که اعتقاد به یک عقیده خوب، در صورتی که با تلاش ذهنی و فکری ما، انرا تسخیر نکرده باشیم و از آن ما نشده باشد، یعنی از روی تقلید کرده و نه به دست آورده باشیم، هرگز نمی‌تواند نحوه زندگی و مدل روابط اجتماعی ما را دگرگون سازد.

با کنکاش و تفحص در قرآن کریم، به این نتیجه خواهیم رسید که عقیده اسلامی می‌تواند این نیاز افراد را تأمین نماید، به شرطی که آنکه خصوصیات ایدئولوژی و جهان‌بینی آن را، از درون خود این مکتب بشناسیم و سپس با کوشش ذهنی و فکری خویش، انرا استنباط و تسخیر نماییم تا عامل به علم خود گردیم، به گونه‌ای که در درون تک تک سلول‌های مغزمان ریشه دوانیده و در اعماق وجودمان لانه کند تا تنها به "شعار" اکتفا نکرده، اهل "شعور" و "عمل و سازندگی" گردیم. مشکلی که جهان اسلام، بخصوص

حکومت‌های دست‌نشانده غربی‌ها در اکثر جوامع اسلامی، با آن مواجه هستند.

www.ketab.ir